

DUUMA JA VENÄJÄN LIBERAALIT

Pietari, huhtikuun 10 pnä.

Venäjän niin sanotut „yhteiskuntapiirit” ovat masentuneessa, pelästyneessä, hämmentyneessä mielentilassa. Hra F. Maloverin¹³² — joka on erittäin onnistuneesti valinnut salanimensä* — kirjoitus sunnuntaisessa (huhtikuun 8 päivän) „Tovarishtsh” lehdessä on opettavainen ja kuvaava ilmiö juuri sen vuoksi, että se heijastaa tuota mielialaa oikein.

Hra Maloverin kirjoitus on nimeltään „Duuma ja yhteiskuntapiirit”. Yhteiskuntapiireillä siinä tarkoitetaan entisen venäläisen sanankäytön mukaan liberaalisten virkamiesten, porvarillisten intelligenttien ja ikävöivien koroillaeläjien koplaa sekä muuta kopeilevaa, itsetyytyväistä tyhjätöimittajaryhmää, joka luulee olevansa maan suola, nimittää itseään ylpeästi „intelligenssiksi”, luo „yleistä mielipidettä” j.n.e., j.n.e.

Hra Maloverista „tuntuu kovin uhkarohkealta se sotaretki Duumaa vastaan, joka on viime päivinä ollut havaittavissa vasemmistolaisen lehdistön palstoilla”. Tämä on kirjoituksen perusajatus. Hra Maloverin perustelut ovat siinä, että hän vetoaa yhteiskuntapiirien mielialaan. Yhteiskuntapiirit ovat muka väsyneet, ne „viittaavat kintaalla” politiikalle, eivät protestoi säädyttömyyksiä vastaan, lainaavat kirjas-toista ja ostavat kauppoista „kevyttä” kaunokirjallisuutta. „Ympäristö on hataraa”... „jotta Duuma voisi elpyä, on

---

* Маловер — heikkouskoinen. Suom.

tarpeen, että maa jälleen elpyisi". „Duuma voisi tietenkin minä määrähетенä tahansa kuolla sankarikuolemalla, mutta liikkeellä olevien huhujen mukaan se olisi vain hyödyksi Duuman tahattomille sylikummeille. Entä mitä hyötyä siitä olisi kansalle, paitsi uutta vaalilakia?"

Esitämme nämä sitaatit, koska ne ovat *tyypillisiä* Venäjän liberaalien valtavalle enemmistölle ja koko liberalismiin intelligenttiselle takalistolle.

Pankaa merkille: viimeisessä lauseessa on „yhteiskuntapiirien" tilalle pujahtanut yhtäkkiä „kansaa"! Viekastellen itse itselleen (niin kuin kaikki heikkouskoiset intelligentit aina tekevät) hra Malover on väärentänyt kaikki perustelunsa, esittänyt asian siten, ikään kuin kuulut „yhteiskuntapiirit" todella määräisivät „ulkoapäin tulevan tuen" tai *joukkojen* suhtautumisen. Mutta niin taidokas kuin tämä väärennys olikin, se meni kuitenkin myttyyn: „yhteiskuntapiireistä" piti siirtyä „kansaan". Ja kaikki se pöly, mikä on kertynyt „yhteiskuntapiireihin" kuuluvien henkilöiden tukahduttaviin ja ummehtuneisiin, kadusta huolellisesti eristettyihin ja suojattuihin kabinetteihin, pöllähtää pilvenä ilmaan heti, kun raotetaan ovea „kadulle". „Intelligenttisenä" ja „sivistyneenä" itseään pitävä kapakala-sofistiikka paljastuu silminnähtävästi.

Teesi: *vasemmistolaisten* sotaretki Duumaa vastaan on uhkarohkea.

Perustelu: *yhteiskuntapiirit* ovat väsyneet ja viittaavat kintaalla politiikalle pitäen parempana kevyttä kaunokirjallisuutta.

Johtopäätös: Duuman sankarikuolemasta ei *kansalle* olisi mitään hyötyä.

Poliittinen tunnus: „nyt kai ei enää kukaan epäile, että lähitulevaisuudessa voidaan käydä poliittista taistelua vain Duuman oikeuksien lujittamisen ja laajentamisen puolesta, koska Duuma on ainoa (!) tällä haavaa kansan käsissä oleva (!) ase taistelussa hallitusta vastaan".

Skeptisismiin ja kaikkeen kyllästyneen välinpitämättömyyden ylevään mantteliin pukeutuneiden vastavallankumouksellisten teeskentelijäin verratonta logiikkaa, eikö totta?

Teesi: me, „yhteiskuntapiirit", istumme loassa. Yritättekö te, vasemmistolaiset, siivota? — Älkää koskeko — loka ei haittaa.

Perustelu: olemme väsyneet yrityksistä (joita emme ole itse tehneet) siivota lokaa. Siivoamisen suhteen olemme epäroivällä kannalla.

Johtopäätös: on uhkarohkeaa koskea lokaan.

Herrojen Maloverien järkeilyillä on tärkeä merkitys, sillä he, toistamme, heijastavat oikein sitä mielialaa, jonka aiheuttajana on loppukädessä luokkien välinen taistelu Venäjän vallankumouksessa. Porvariston väsymys ja sen pyrkimys „kevyen” kaunokirjallisuuden lukemiseen ei ole satunnainen, vaan kiertämätön ilmiö. Väestön ryhmittyminen puolueittain — tuo vallankumouksen tärkein opetus ja tärkein poliittinen saavutus II Duuman vaalien aikana — on yleiskansallista laatua olevien tosiasioiden pohjalla havainnollisesti osoittanut tämän tilanherrain ja porvariston laajojen kerrostien kääntymisen oikealle. „Yhteiskuntapiirit” ja „intelligenssi” ovat yksinkertaisesti noiden ylimpien kymmenen tuhannen viheliäisiä, vaivaisia, pelkurimaisen halpamielisiä hännänkantajia.

Suuri osa porvarillisesta intelligenssistä elää niiden kanssa ja saa elatuksensa niiltä, jotka pyrkivät loittomaan politiikasta. Vain muutamat intelligentit, jotka kokemuksesta tietävät kansanjoukoilla olevan poliittisen kirjallisuuden, sanomalehtien ja sosialistisen tiedon „*sudenälän*”, menevät työväenpuolueen propagandistien kerhoihin. Mutta nämä intelligentit menevät tietenkin ellei sankarilliseen kuolemaan, niin ainakin todella sankarilliseen pakkotyöelämään, jollaista on puolueen huonopalkkaisen, puolinalkäisen, aina liikarasittuneen ja äärettömän hermorasituksen kuluttaman „rivityöntekijän” elämä. Korvauksena *tälle* intelligenssille on se, että tämä intelligenssi on vapautunut „yhteiskuntapiirien” lantatunkioista ja ettei sen mieleenkään tule, että sen *oma* kuulijakunta olisi välinpitämätön yhteiskunnallis-poliittisiin kysymyksiin. Sillä „intelligentti”, joka ei osaa löytää itselleen näistä kysymyksistä kiinnostunutta kuulijakuntaa, muistuttaa yhtä vähän „demokraattia” ja intelligenttiä sanan myönteisessä mielessä kuin lailliseen raha-avioliittoon itsensä myynyt nainen muistuttaa rakastavaa vaimoa. Kummassakin tapauksessa olemme tekemisissä virallisesti säädyllisen ja täysin legaalisen prostituution tavallisten muunnosten kanssa.

Vasemmistopuolueet taas ovat todella vasemmistopuolueita ja tämän nimensä arvoisia vain sikäli, mikäli ne ilmentävät *ei* „yhteiskuntapiirien” *eikä* kaikenlaisen ruikuttavan intelligenttiroskan, vaan kansan alimpien kerrosten, proletariaatin sekä maaseudun ja kaupunkien pikkuporvaristojoukkojen tietyn osan etuja ja heijastavat näiden psykologiaa. Vasemmistopuolueet ovat niitä, joiden kuulijakunta *ei koskaan* suhtaudu välinpitämättömästi yhteiskunnallispoliittisiin kysymyksiin,— samoin kuin nälkäinen *ei koskaan* suhtaudu välinpitämättömästi kysymykseen leipäpalasta. Näiden vasemmistopuolueiden „sotareki Duumaa vastaan” on kansan alimmissa kerroksissa ilmenevän tietyn virtauksen heijastusta, se on eräänlaisen joukkoluontoisen... no, sanoisinko, kiihtymyksen ilmausta niitä omahyväisiä narkissoksia vastaan, jotka ovat ihastuneet heitä ympäröiviin lantakasoihin.

Eräs tällaisista narkissoksista, hra F. Malover, kirjoittaa: „Kansanjoukkojen psykologia on nykykaudella aivan tuntematon suure, eikä kukaan voi mennä takuuseen siitä, että nuo joukot tulevat reagoimaan toisen Duuman hajottamiseen toisin kuin ne reagoivat ensimmäisen Duuman hajottamiseen”.

Onko tässä mitään eroa porvaristopiireihin kuuluvan „kunniallisen naisen” psykologiaan verrattuna, naisen, joka sanoo: kukaan ei voi mennä takuuseen, etten minä solmi rakkausavioliittoja sen kanssa, joka maksaa minusta kalliimman hinnan?

Entä teidän henkilökohtaiset tunteenne, rouva, eivätkö ne voi olla minkäänlaisena takeena kenellekään? Entäs te, herrat Maloverit, ettekö te tunne itseänne „kansanjoukkoihin” kuuluviksi osasiksi, ettekö te tunne itseänne osanottajiksi (eikä vain sivustakatsojiksi), ettekö te pidä itseänne eräinä yleisen mielialan luojina, eräinä liikkeen eteenpäin viejinä?

Porvaristo „ei mene takuuseen” siitä, että proletariaatti kulkee tappioista voittoon. Proletariaatti *menee takuuseen* siitä, että porvaristolle on ominaista samanlainen halpamaisuus niin kansan kärsiessä tappioita kuin sen voittaessakin taistelussa vapauden puolesta.

Horjuntaan ja epäröintiin taipuvaiset sosialidemokraatit ottakoot oppia herrojen Maloverien esimerkistä, oppikoot ymmärtämään, kuinka *taantumuksellisia* ovat nykyään puheet „yksipuolisen vihamielisestä” asenteesta, jonka sosialidemokraatit ovat ottaneet suhtautumisessaan liberaaleihin, kuin myöskin puheet „yleiskansallisesta” (Maloverien johtamasta!?) vallankumouksesta.

„Nashe Eho” № 14,
huhtikuun 10 pnä 1907

Julkaistaan „Nashe Eho” lehdessä
tekstiin mukaan
